

Behöver vi en medlare?

Då vi nu har förklarats rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus (Rom 5:1).

En gång i tiden fanns det ett ljuvligt kärleksfullt band mellan Gud och människan. Den slets emellertid snabbt sönder av synden; Herrens vrede upptändes mot människan, och dömde henne till fördärvet: *”Du hatar alla förbrytare”* (Ps 5:6). Och människan fylldes av en onaturlig fiendskap mot Gud: *”de hatar Gud”* (Rom 1:30). Det var den fullkomliga, redbara människan, skapad till Guds avbild som syndade: och hon syndade när hennes sinne var som mest upplyst, klart och insiktsfullt; hennes samvete var rent och aktivt; hennes vilja var fri, och förmögen att motstå varje frestelse... Hon var en representativ likaväl som en fullkomlig människa, och visste väl att lyckan eller misären för en oräknelig avkomma fanns nerlagd i henne. Det tillstånd i vilket hon var placerad var överväldigande lyckligt... ja, hon syndade medan skapelsenåden ännu var frisk och ny över henne: och hennes synd var den förfärligaste otacksamhet; ja, hon liksom kastade av sig lydnadens ok nästan omedelbart efter att Gud lagt det på henne.

Själva utformningen och målet för Kristi medling var att skapa frid, genom att tillfullo gottgöra för den part som förbrutit sig... Att någon nu skulle föreställa sig att de själva kan försona sig med Gud, genom något annat än genom tro på denne medlares blod, är inte bara fåfängt i sig själv, och nerbrytande för själen, men också en kränkning av Guds vishet och nåd... Samvetsfrid kan inte upprättas rationellt på någon annan grund än denna; för att Gud gav lagen till att råda över människan, och att människan bröt mot denna lag, innebär att straff måste utkrävas antingen av den skyldige eller genom att gottgörelse bringas av hennes borgensman. Fanns det ingen lag fanns heller inget straff för lagbrott; fanns det inget straff blev det heller ingen avrättning. Han som skulle bli medlaren mellan Gud och människa måste därför

betala ett adekvat pris för överträdelsen och brottet; detta gjorde vår Medlare.

The Fountain of Life, sid 89-91